

5-6. osztály

Csukás István: A téli tücsök meséi

részlet

A téli tücsök valamikor nyári tücsök volt. De most tél van, hull a hó, és minden fehér, ha kinéz az ablakon, látja jól, hogy minden fehér, az ágak, a villanydrót, a háztetők. És érzi jól, hogy a nyár messze van, de olyan messze, hogy már alig tud visszaemlékezni rá. És érzi, hogy téli tücsök lett, magányos téli tücsök.

A terepszínű hátizsák bal zsebében bújt el még annak idején, így került ide a szobába. A hátizsák ott van a sarokban, abban szokott aludni, szeretett a hátizsákban aludni, mert ha behunyta a szemét, és megszagolta a kifakult vásznat, még érzett valamit a nyárból: gyengülő zsályaillatot.

A szoba különben üres volt, úgy értem, hogy nappal volt üres, azaz a téli tücskön kívül nem tartózkodott benne senki.

A téli tücsök már elég jól ismerte a szobát, a zöld heverőt, a szekrényt, a falon a bohócos mosolyú arcképet, az ablak előtt ferdén álló íróasztalt s az íróasztalon az írógépet. Legtöbbit az ablakpárkányon szokott üldögelni. Úgy jutott fel az ablakpárkányra, hogy kimászott a terepszínű hátizsák bal zsebéből, felugrott a székre, onnan az asztalra, kikerülte az írógépet, s az asztalról felugrott az ablakpárkányra. Ez volt az út a hátizsáktól az ablakpárkányig.

Ha nem az ablakpárkányon csücsült, és nem a hátizsák bal zsebében aludt, akkor még leginkább a zöld heverőn szeretett sétálgatni, mert a zöld szín emlékeztette a fűre, a harsogó zöld, harmatcseppes fűre a szigeten, ahol ugrándozott a többi tücsökkel együtt, amikor még nyár volt és meleg.

– Igen, nyár volt és meleg! – sóhajtott fel a téli tücsök, beszippantotta a terepszínű hátizsák gyengülő zsályaillatát, és kimászott a bal zsebből.

Elgyalogolt a székig, felugrott rá, onnan az íróasztalra pattant, mint egy szöcske, és megállt az írógépnél.

Megbámulta a hatalmas szerkezetet, a billentyűket, s gondolt egy merészet. Hátrált két lépést, és felugrott a billentyűkre.

A billentyű lenyomódott a téli tücsök súlya alatt, egy vaspálcika rácsapódott az írógépbe fűzött papírra. A téli tücsök felmászott az írógép tetejére, és megnézte a papírt. A papíron egy furcsa jel volt, a téli tücsök nem tudta, hogy mi az, mivel nem ismerte a betűket.

A – ez volt a fehér papíron.